

* * *RETTELSESBLAG * * *

Der er i teksten rettet på den afslutningen, hvor henvisningen til udvalg blev rettet til en tak til forslagsstiller.

24. maj

UPA 2015/64

Forslag til forespørgselsdebat om hvorvidt der er behov for ændring af Inatsisartutlov nr. 16 af 3. december 2012 om pædagogisk udviklende tilbud til børn i førskolealderen. Hvorledes kan man lette for ledernes omfattende administrationsarbejde i børnehaver og vuggestuer?
(Medlem af Inatsisartut Anthon Frederiksen, Partii Naleraq)

Vi takker fra Siumut forslagsstilleren Anthon Frederiksen, Parti Naleraq og skal i denne forbindelse komme med følgende bemærkninger.

Børnen er vores fremtid, ja, børnene er vore efterkommere. Disse ord har vi nok snart hørt mere end en enkelt gang her fra talerstolen. Som samfund, er vi alle fælles om at dele ansvaret. Siumut går højt op i, at børnelivet er godt og velfungerende og, at vi skal skabe rammerne for, at børnene føler sig godt tilpas. Jeg er ikke i tvivl om, at vi alle kan stå sammen om dette.

Barndommens trygge land udspringer af hjemmet. Traditioner og værdier skabes ligeledes hjemmefra. Samtidig kan vi ikke længere undvære daginstitutionerne, som er blevet en naturlig del af vores dagligdag. Vi regner derfor også trygt med, at daginstitutionerne er der til, at støtte os i vores dagligdag. Daginstitutioner er derfor i stor stil også ansvarlige for børnenes aktiviteter og daglige velfærd. Vi kan derfor også konstatere og se, at der hviler et endog meget stort ansvar på daginstitutionsledernes skuldre. Samtidig er det en balancegang, at skulle koordinere den nødvendige uddannelseskapacitet, der hersker blandt de ansatte. Samtidig er vi som aldrig før meget optaget af, at ville bekæmpe omsorgssvigt og slår gerne vore kræfter sammen for, at løse dette problem. Dette er rigtig godt. Dermed vil vi således nærmest kunne få en garanti for, hvor vi skal sætte kræfterne ind, og hvordan vi skal udbrede det. Samtidig får vi en klar fornemmelse af, hvordan vi kan forbedre vore svage sider.

Man kan ikke misforstå forslagsstillerens hensigt med sit forslag. Når arbejdsopgaverne hober sig op, ved vi godt hvilke konsekvenser dette tit får i form af, at vores arbejdslyst hæmmes, så vi nærmest lammes. Dette er ikke sundt og det konstant, at være bagud med sit arbejde, tager også arbejdslysten fra en. Rigtig mange af vore færdigtuddannede administrationsuddannede, kan ikke finde noget arbejde. På den ene side italesætter vi, at folk skal tage uddannelser, men på den anden side, har vi ikke brug for dem, hvorfor der er noget der er ravraskende galt her. Hvis det er tilfældet, så må vi have løst dette problem.

Der vil altid være noget administrativt man kan give sig til. Når talen så falder på børnene så skal man ligeledes kunne arbejde med mennesker. På denne baggrund mener vi fra Siumut, at vi må være opmærksomme på, at man måske skulle arbejde mere med at udvikle de gode vaner. I denne forbindelse kunne vi ønske os, at Naalakersuisut kunne redegøre for, hvilke socialuddannelser der måske er i støbeskeen for fremtiden.

Vi vil heller ikke undgå, at komme ind på, at vi snart må se i øjnene, at kommunerne er i en økonomisk meget vanskelig situation. Hvis og såfremt man skal anbefale dette forslag, er man nødt til, at få vurderet, hvor meget det vil koste at gennemføre. I den betrængte situation vi er i, er det svært, at finde modet til, at løfte en på forhånd umulig opgave.

Med disse bemærkninger indstiller vi, at forslaget sendes videre til det respektive udvalg. Vi ønsker udvalget god arbejdslyst og håber, at sagen bliver behandlet grundigt indtil færdiggørelsen.

Laura Táunâjik

Siumut